

I øvrigt bemærkes, at foruden de saaledes omhandlede Sager er der efter det oplyste i betydelig Grad rettet Henvendelser og Forespørgsler til Nævnene. Fra en Række Kommuner (24) anføres udtrykkelig, at skønt Antallet af Sager har været ret ringe, maa alene Lovens og Nævnets Eksistens antages at have virket hindrende overfor uberettigede Huslejeforhøjelser.

Københavns Kommunalbestyrelse har udtalt, at Huslejeloven ubetinget bør forlænges for mindst 1 Aar, medens Frederiksberg Kommunalbestyrelse har henstillet Spørgsmaalet om Forlængelse til Lovgivningsmagtens Afgørelse.

Af de 58 Købstæder og 56 Landkommuner, hvori Nævn er nedsat, har i henholdsvis 57 og 49 Kommuner Kommunalbestyrelserne udtalt sig for Lovens Forlængelse, hvortil kommer 2 Byraad, som endnu ikke har nedsat Nævn. Kun et enkelt Sogneraad har udtalt sig imod Lovens Forlængelse, medens der ikke fra noget Byraad foreligger saadan Udtalelse, jfr. dog Bilag 8.

19 Kommunalbestyrelser og 23 Kommuners Nævn har ønsket forskellige Ændringer i Loven, medens 48 Kommunalbestyrelser og 42 Kommuners Nævn har foreslaaet Loven forlænget uændret.

Af de saaledes tilvejebragte Oplysninger fremgaar, at der fra de kommunale Bestyrelses Side omtrent enstemmigt er udtalt Ønske om Huslejelovens Forlængelse. De fra de største Kommuner modtagne Erklæringer er aftrykte som Bilag 3—11.

Boligkommissionen har i sin som Bilag 2 aftrykte Erklæring udtalt sig for Nødvendigheden af, at Huslejeloven forlænges. Fra de danske Grundejerforeningers Landsorganisation, Københavns Grundejerforening, Frederiksberg Grundejerforening og de samvirkende danske Lejerforeninger har man derhos modtaget de som Bilag 12—15 aftrykte Henvendelser.

Angaaende de i Udlandet vedtagne Bestemmelser om Huslejereguleringer skal man henvise til de i Bilag 16—20 indeholdte Oplysninger fra Norge, Sverige, Holland, Tyskland og England, idet der med Hensyn til Forholdene i Norge og Sverige bemærkes følgende: I Norge indførtes allerede ved Anordning af 17. December 1915 Regulering af Huslejen for mindre Lejligheder (Bilag 5 til Forslag til dansk Lov af 9. Juni 1916), og ved Anordning af 26. August 1916 gaves Forbud mod Opsigelse uden Nævnets Samtykke (Bilag 4 til Forslag til dansk Lov af 22. December 1916); disse Forskrifter er senere gen-

tagne Gange ændrede og supplerede, senest ved de som Bilag 16 a—b til nærværende Forslag aftrykte Anordninger, og Reglerne søges nu kodificerede i Kapitel I. i Udkast til Lov om Boligforholdene (Bilag 16 c). I Sverige blev der ved Indtrædelsen af de ekstraordinære Forhold truffet Bestemmelser om Indførelsen af en forligsmæssig Institution, der skulde søge at mægle mellem Ejer og Lejer med Hensyn til Lejeforhøjelser; da denne Institution ikke fik videre Betydning, blev der ved Lov af 25. Maj 1917 (Bilag 17) truffet lignende Bestemmelser som de i Danmark og Norge gældende.

Saaledes som Forholdene foreligger her i Landet, skønner Ministeriet ikke rettere, end at det vil være nødvendigt, at Huslejeloven forlænges. De ekstraordinære Forhold, som har nødvendiggjort Huslejelovgivning, vedvarer endnu, og paa Grund af Stigningen af Priserne paa Byggematerialier og Vanskeligheden ved Fremskaffelsen af saadanne Materialer er Nybyggeriet stærkt hæmmet, saaledes at Forholdene paa Boligområdet er særdeles vanskelige. At lade Huslejeloven bortfalde under disse Forhold, vilde efter Ministeriets Skøn ikke være forsvarligt, og man har derfor i Tilslutning til Kommunalbestyrelsernes Henstillinger foreslaaet, at Loven forlænges; man har ment at burde foreslaa en Forlængelse af ca. 1 Aar, saaledes at Gyldigheden ophører med Udgangen af Aaret 1918.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Huslejeloven bør forlænges uforandret, eller om der bør foretages Ændringer, har man ment, at Loven ganske vist i det store og hele har virket efter sit Formaal, men at det dog af de foreliggende Oplysninger fremgaar, at der paa adskillige Punkter tiltrænges Ændringer. Man har derfor anset det for rettest at foreslaa, at der foretages forskellige Ændringer og Tilføjelser til Loven, dels for at tydeliggøre nogle Regler, om hvis Forstaaelse der i Praksis hersker Tvivl, og dels for at afhjælpe de Mangler, som i Praksis har vist sig for enkelte Bestemmelser Vedkommende. Ministeriet har indskrænket sig til at fremsætte Forslag om saadanne Ændringer, der skønnedes at være af mere væsentlig Betydning.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til § 2.

Ved en Forlængelse af Huslejeloven vil Funktionstiden for de nuværende Med-